

F. t. l. vedr. forskellige love m.v.

eventuelle provenutab en ophævelse af indregningsadgangen som udgangspunkt vil medføre. Anslået provenu for indregning i indkomståret 2005 er ca. 90 mio. kroner.

Indregningsmuligheden gælder kun for skatterestancer og bryder således med princippet om, at der skal gælde samme inddrivelsesmuligheder for alle fordringstyper. Indregning af restancer i forskudsskatten har samme virkning som lønindeholdelse. Med den nye dækningsrækkefølge, hvor bøder og underholdsbidrag skal dækkes forud for andre fordringstyper, vil en opretholdelse af indregningsadgangen for skatterestancer reelt betyde, at skatterestancer i visse situationer vil bryde dækningsrækkefølgen og blive dækket forud for bøder og underholdsbidrag. Dette skyldes, at indregningsadgangen alene gælder for skattebeløb.

Ophævelse af indregningsadgangen må anses for at være i tråd med den linie, der er lagt for inddrivelsesopgaven, hvor der ønskes en minimering af den manuelle sagsbehandling til fordel for en systemunderstøttet sagsbehandling.

5. Afbrydelse af forældelse ved lønindeholdelse

I henhold til den gældende forældelseslovs § 18, stk. 4, afbrydes forældelse ved en offentlig myndigheds pålæg til skyldnerens arbejdsgiver om indeholdelse i løn m.v.

Ved en ændring af kildeskattelovens § 73, som trådte i kraft den 1. juni 2008, blev proceduren for offentlige myndigheders lønindeholdelse ændret, jf. § 14, nr. 11, i lov nr. 404 af 8. maj 2006 om ændring af forskellige love (Konsekvensændringer som følge af lov om et indkomstregister), som sat i kraft ved § 1, nr. 1, i bekendtgørelse nr. 1396 af 12. december 2007 om ikrafttrædelse af visse bestemmelser i lov om ændring af forskellige love (Konsekvensændringer som følge af lov om et indkomstregister). Lønindeholdelse sker herefter samtidig med indeholdelse af A-skat via det almindelige skattekort.

Ændringen af kildeskattelovens § 73 indebærer, at der ikke længere udstedes pålæg om lønindeholdelse til den enkelte arbejdsgiver. På den baggrund foreslås forældelseslovens § 18, stk. 4, ændret.

Det foreslås, at forældelseslovens § 18, stk. 4, ændres, således at afbrydelsen ikke sker ved en offentlig myndigheds pålæg til skyldnerens arbejdsgiver om lønindeholdelse, men ved restanceinddrivelsesmyndighedens underretning til skyldneren om afgørelse om indeholdelse i løn m.v. Som en konsekvens af den foreslåede ændring af forældelseslovens § 18, stk. 4, foreslås ligeledes en nyaffattelse af § 19, stk. 6, 2. pkt.,

der omhandler retsvirkningerne af afbrydelse af forældelse ved lønindeholdelse.

Der henvises til lovforslagets § 11 og bemærkningerne hertil.

6. Den årlige regulering af beløb vedrørende gælds-saning

Efter konkurslovens § 216, stk. 6, kan justitsministeren fastsætte nærmere regler om fastsættelsen af afdragene og afdragsperiodens længde. Sådanne regler er fastsat i bekendtgørelse nr. 894 af 22. september 2005 med senere ændringer. Bekendtgørelsen indeholder bl.a. en række beløb, der anvendes af skifteretterne ved fastsættelsen af skyldnerens afdrag af den del af gælden, der består efter en gældssanering, og fastsættelsen af den procent, hvortil fordringerne ned sættes. Det drejer sig bl.a. om størrelsen af det rådighedsbeløb, der bør beregnes til skyldneren og skyldnerens eventuelle ægtefælle og børn, jf. bekendtgørelsens § 11 og § 6, stk. 3, nr. 4.

Efter konkurslovens § 216, stk. 7, reguleres beløb, der fastsættes i medfør af stk. 6, hvert år pr. 1. januar med 2,0 % tillagt eller fratrukket tilpasningsprocenten for det pågældende år, jf. lov om en satsreguleringsprocent. De regulerede beløb skal efter bestemmelsen endvidere afrundes opad til nærmeste hele kronebeløb, der kan deles med 10.

Det fremgår ikke af den gældende konkurslovs § 216, stk. 7, om regulering skal ske før eller efter afrunding af de på reguleringstidspunktet gældende beløb. Efter praksis er reguleringen hidtil sket på grundlag af de på reguleringstidspunktet gældende beløb efter afrunding, jf. satsreguleringslovens § 1, stk. 2.

Ændringen af konkursloven indebærer, at det af konkurslovens § 216, stk. 7, udtrykkeligt kommer til at fremgå, at den årlige regulering af de i konkurslovens § 216, stk. 6, nævnte beløb tager udgangspunkt i de på reguleringstidspunktet gældende beløb før afrunding.

Herved kommer ordningen til at svare til den måde, som den årlige regulering af beløb i henhold til bl.a. retsplejelovens § 326, dødsboskiftelovens § 21, stk. 1, erstatningsansvarslovens § 15, stk. 1, arvelovens § 97 og færdselslovens § 105, stk. 3, sker på, idet regulering efter disse bestemmelser sker på baggrund af den på reguleringstidspunktet gældende beløbsgrænse før afrunding. Dette fremgår udtrykkeligt af de relevante lovbestemmelser.

7. Økonomiske konsekvenser for stat, regioner og kommuner

Ingen